

דברתי ועשיתי נאם יהוה:

הפטרה ליום שביעי של פסח

שמואל ב כב

וידבר דוד ליהוה את-דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל-איביו ומכף שאול: ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלטי לי: אלהי צורי אחסה-בו מגני וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפני משברי-מות נחלי בליעל יבעתני: חבלי שאול סבני קד-מני מקשי-מות: בצר-לי אקרא יהוה ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועת באזניו: ויתגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו: עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ויש שמים וירד וערפל תחת רגליו: וירכב על-כרוב ויעף וירא על-כנפי-רוח: וישת חשך סביבותיו ספורת חשרת-מים עבי שחקים: מננה נגדו בערו גחלי-אש: ירעם מן-שמים יהוה ועליון יתן קולו: וישלח חצים ויפיצם ברק ויהם: ויראו אפקי ים יצלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת רוח אפו: וישלח ממרום יקחני משני ממים רבים: יציר-לי מאיבי עז משגאי כי אמצו ממני: יקדמני ביום אידי ויהי יהוה משען לי: ויצא למרחב אתי יחלצני כי-חפץ בי: וגמלני יהוה כצדקתי כבר

עצמות: והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על-פני הבקעה והנה יבשות מאד: ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על-העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: פה אמר אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם: ונתתי עליכם גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם כי-אני יהוה: ונבאתי כאשר צויתי ויהי-קול כהנבאי והנה-רעש והתקרבו עצמות עצם אל-עצמו: וראיתי והנה עליהם גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אץ בהם: ויאמר אלי הנבא אל-הרוח הנבא בן-אדם ואמרת אל-הרוח כה-אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה וחייו: והנבאתי כאשר צונו ותכוא בהם הרוח וחייו ויעמדו על-רגליהם חיל גדול מאד מאד: ויאמר אלי בן-אדם העצמות האלה כל-בית ישראל המה הנה אמרים יבשו עצמותינו ואבד-ה תקותנו נגזרנו לנו: לכך הנבא ואמרת אליהם כה-אמר אדני יהוה הנה אני פתח את-קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל-אדמת ישראל: וידעתם כי-אני יהוה בפתחי את-קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ונתתי רוחי בכם וחייתם והנחית אתכם על-אדמתכם וידעתם כי אני יהוה

חמסים תצילני; על-כן אודך יהוה
בגוים ולשמך אזמר: מגדול ישועות
מלכו ועשה-חסד למשיחו לדוד
ולזרעו עד-עולם:

הפטרה ליום שמיני של פסח

ישעיה'

עוד היום בנב לעמד ינפף ידו
הר בת-ציון גבעת ירושלים: הנה
האדון יהוה צבאות מסעף פארה
במערצה ורמי הקומרה גד-עים
והגבהים ישפלו; ונקף סבכי היער
בברזל והלבנון באדיר יפול:
ויצא חטר מוצע ישי ונצר משרשיו
יפרה: ונחה עליו רוח יהוה רוח
חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יהוה: והריחו ביראת
יהוה ולא-למראה עיניו ישפוט ולא-
למשמע אזניו יוכיח: ושפט בצדק
דלים והוכיח במישור לענוי-ארץ
והפה-ארץ בשבט פיו וברוח-שפתיו
ימית רשע: והיה צדק אזור מרגניו
והאמונה אזור חלציו: וגר זאב עם-
כבש ונמר עם-גדי ירביץ ועגל וכפיר
וימריא יחדו ונער קטן נהג בם: ופרה
ודב תרעעה יחדו ירביצו ילדי-יהוה
ואריה כפקר יאכל-תבן: ושעשע
יונק על-חר פתן ועל מאורת צפעוני
גמול ידו הדה: לא-ירעו ולא-ישחיתו
בכל-הר קדשי כי-מלאה הארץ דעה
את-יהוה כפנים לים מכסים: והיה
ביום ההוא שרש ישי אשר עמד

ידי ישיב לי: כי שמרת דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי: כי כל-משפטו
לנגדי וחקתי לא-אסור ממנה: ואהיה
תמים לו ואשתמרה מעוני: וישב יהוה
לי בצדקתי כברי לנגד עיניו: עם-
חסיד תתחסד עם-גבור ותמים
תתמים: עם-נבר תתבר ועם-עקש
תתפל: ואת-עם עני תושיע ועיניך על-
רמים תשפיל: כי-אתה גירי יהוה
ויהוה יגיה חשפי: כי בכה ארון
גדוד באלהי אדלג-שור: האל תמים
דרכו אמרת יהוה צרופה מנן הוא
לכל החסים בו: כי מי-אל מבלעדי
יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: האל
מעוזי חיל ויתר תמים דרכי: משה
רגלי כאילות ועל-במותי יעמידני:
מלמד ידי למלחמה ונחת קשת-
נחושה זרעתי: ותתן לי מגן ישעך
וענתך תרבני: תרחיב צעדי תחתני
ולא מעדו קרסלי: ארד-פה איבי
ואשמידם ולא אשוב עד-פלותם:
ואכלם ואמחצם ולא יקומוז ויפלו
תחת רגלי: ותזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתני: ואיבי תתה לי
ערף משנאי ואצמיתם: ישעו ואין
משיע אל-יהוה ולא ענם: ואשחקם
כעפר ארץ כטיט-חוצות אד-קם
ארקעם: ותפלטי מריבי עמי תשמרני
לראש גוים עם לא-ידעתי יעבדני:
בני נכר יתכחשו-לי לשמוע ואין
ישמעו לי: בני נכר יבלו ויחגרו
ממסגרותם: חי יהוה וברוך צורי
וירם אלהי צור ישעי: האל הנתן
נקמות לי ומריד עמים ותחונני:
ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש